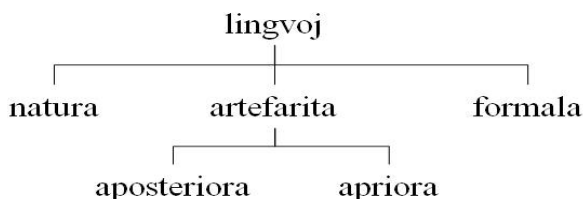

parolas eĉ pri natura-artefarita kontinuo kiun Stria (2016) pluevoluigis. Dependas de la preferoj de la klasifikanto, kiujn konkretajn lingvojn li/ŝi metas sur la skalon.

5.6. Harry Spitzbart (1973)

Esperantisto Harry Spitzbart en sia (germanlingva) artikolo *Mondolingvoj kaj mondaj helplingvoj* (1973) prezentas la jenan tipologion:

Figuro 5.4: tipologio de Spitzbart (1973)

Lia sistemo enhavas ĉiujn lingvojn, ne nur la artefaritajn. Li enmetas en la grupon «natura» la etnajn lingvojn. Tiu grupo estas malfermita. En la grupon «formala» li metas la sciencajn kodojn, programlingvojn ks. Li nomas tiun sistemon «fermita». La grupo «artefarita» enhavas la subgrupojn aposterioran kaj aprioran, laŭ la klasika modelo. Spitzbart evidente ne volis preterlasi, pro ilia kreskanta graveco, la formalajn lingvojn, sed ne kuraĝis meti la formalan grupon en la kategorion de artefaritaj lingvoj. La divido estas sufiĉe kruda, ĉar ĝi prikonsideras nek lingvoplanadon en «naturaj» etnolingvoj, nek teknikajn lingvajn eksperimentojn. Mencion de formalaj lingvoj tamen estas interesa plilarĝigo de la tradicia diĥotomio apriorismo-aposteriorismo.

5.7. Alessandro Bausani (1974)

Alessandro Bausani (1921–1988) estis italo, orientalisto, islamisto, tradukisto. Li konis multajn lingvojn, inter aliaj la araban, la turkan, la urduan, la paŝtoan, la ĉinan, la rapanuian, la persan, la indonezian kaj la ĉerokan. Ĉar li estis forte religiema persono, lia tipologio enhavas religiemon kiel bazan karakterizaĵon.

En sia verko pri la elpensitaj lingvoj (Bausani 1974) li mencias eblon enkategoriigi la artefaritajn lingvojn. La verko aperis jam en 1970 en germana versio sub la titolo *Geheim- und Universal Sprachen* (Sekretaj kaj universalaj lingvoj). La enkategoriigo okazas laŭ la celo de la komunikado.